

Hàng năm cứ tới ngày 30 tháng Tư đã sống ngổ ngáo Việt nam hời ngoi chúng ta lại không khỏi băng khuâng xao xuyến, không khỏi thổn thức ngẹn than dài, không khỏi ăn năn hối tiếc, và nhất là không khỏi oán hận (cố bản lỗi thù).

Một cuộc đời đã hơn 30 năm trôi qua, thời gian đã phai pha, biết bao vết sẹo sao rạn, mà lòng ngổ ngáo Việt vãn “đá mòn nhợng dờ chợng mòn”. Tới ngày này là dờ luân lờ nhợng sống và mợi vớ cợng ngổ ngáo ta nói tới khi n có cợm tợng nhợ mợi xợ y ra ngày hôm qua.

Chuyợn thợ t, chuyợn giợ, tuyên truyợn, bênh vớ c, xuyên tợ c, khiợn cho lợp hợ u sinh (thuợ c các thợ hợ sau) sinh ra và lợn lên đợ t nợ cợng ngổ ngáo này sợ chợng biợ t đờu mà lợn. Và tợ t nhiờn dù muợn dù không rợi ngổ ngáo ta cũng sợ tin vào lờ nói và sách viợ t cợ a nhợng kợ tợ coi là thợng trợ n vì mợ y ai chợ u tin kợ bợ thua (?). Do đợ sợ rợ t thiợ t thờ cho chúng ta, nhợng ngổ ngáo quợ c gia. Chúng ta sợ bợ mang tiợ ng và sợ “mợ t mợ t”, vì theo luân cợ cợ a kợ (tợ coi là) chiợ n thợ ng, thì chúng ta là ngổ ngáo có “tợ i” vớ đợ t nợ cợ.

Vậy theo tôi, trong khi chúng ta, những người quốc gia cùng còn lại (cả chúng tôi) nên nói, nên viết ra hết những gì mình tai nghe mắt thấy, dù lớn dù nhỏ, trong căn biệt thự long trọng của gia đình non sông đất nước để may ra góp phần nào trong muôn một của sự thật, ngõ hầu con cháu chúng ta mai sau có thể “nhìn” thấy được biệt thự (lịch sử) một cách vô tư trong sáng.

Tôi may mắn được quen biết một ông bạn già nhà binh khá lâu và được ông cho biết ông có một người bạn từng cùng chiến đấu ở miền Bắc ra trong và quanh Dinh Độc Lập, vì ông giữ một vai trò khá quan trọng (trong Dinh) những ngày Saigon sụp đổ – 30 tháng 4 năm 1975. Ông vốn là người khiêm tốn, kín tiếng, không muốn “lời qua tiếng lại ồn ào”, thậm chí ông sống những ngày tháng còn lại của mình một cách vô tư.

Một buổi tối tôi “coi” truy cập hình ảnh một ông nhà thơ phóng viên một cựu sĩ quan VNCH và những người bạn có tính cách “ngọt ngào” những người rất hữu ích cho những người còn ôm mộng hờn luyến vọng. Tôi chợt nhận ra ông bạn của ông bạn tôi, một nhân vật từng giữ một vị trí “trọng tâm” trong Dinh Độc Lập. Tôi nghĩ ông phải là người bạn của tôi vì có sự ra trong một ngày Dinh đổ, biệt thự đầu tiên giúp giữ lại đáp cho mình những nghi vấn.

Tôi nhớ ông bạn nhà binh già dặn xếp cho một cuộc phỏng vấn. Lúc đó ông (người tôi muốn phỏng vấn) tự ý ngừng vì “không muốn dấn sâu bàn tán đàm tiếu”. Những người bạn của ông “bạn được gặp” của ông, ông bạn lòng với sự dè dặt thận trọng là: “Biết gì, thấy gì tôi nói, thật thôi, vì tôi không phải là yêu nhân, chỉ là kẻ thừa hành của người trong cuộc.” Chuyện ông cho tôi biết, dù nếu chúng ta có gì to tát hay quan trọng, tôi nghĩ đó cũng là những sự việc mà chúng ta nên ghi nhận để (nếu đúng là vậy) trả lời sự thật cho những sự việc mà bấy lâu nay chúng ta vẫn cố định nhìn là như vậy. Hơn nữa, một vài viên gạch của ngôi nhà sụp đổ biệt thự đầu tiên giúp chúng ta khi cần có thêm một liệu để xây lại một bức tường!

Ông không muốn tôi kể tên ông trong bài viết. Tôi nói nếu vậy bài viết sẽ khó tạo được niềm tin của người đọc và giá trị sự thật giảm đi nhiều (vì có thể người ta cho là tôi bịa). Vậy thì tôi xin phép kể tên và chức vụ ông ra đây. Ông có trách tôi xin chịu. Những ngày sau, người bạn của ông, tôi xin ghi tên họ ông. Đó là (nguyên) đội tá VQC, chánh võ phòng Dinh Độc Lập người “trào” từng thuộc Ngụy Văn Thiệu cho tới ngày 30.4.1975.

Cuộc chuyển dời ra đời hình thức phỏng vấn, hỏi đáp.

Dinh Địch Lữ 30 Tháng 4 Năm 1975

Tác Giả: Thanh Tháng Hoàng

Thứ Sáu, 18 Tháng 12 Năm 2009 10:27

Địch Lữ hái vá nháng viác xáy ra trong ngày 30.4.1975 trong và quanh Dinh Địch Lữ (mà ông tai nghe mát tháy) ông VQC cho biát: hai cánh cáng chính (mát tián) Dinh Địch Lữ ngày 30.4 đác mát buái sáng. Khi đó trong Dinh mái ngái ván qua lái tuy vái mát cung cách không bình tháng. Ông Nguyán Văn Háo (nguyên phó Thá táng) tháy ông ván mác bá đá nhà binh nói ông và các nhân viên quân đái làm viác trong Dinh nên thay đá dân sá là hán.. Thá là tá lúc đó trong Dinh chá còn mát ngái duy nhát bán đá nhà binh, cá áo mang ngôi sao: đó là cáu chuán táng Nguyán Háu Hánh váa đác “phong” quyán Táng tham máu tráng.

Vào lúc 10 giá 30 có mát xe bác sát (hình nhá là loái V10) cáa Lái Há (lác láng đác biát) chá máy sĩ quan mác đá rán riái. Há vào trong Dinh mái ông Nguyán Háu Hánh ra trác cáa Dinh đáng trác chá xe bác sát đáu và lán tiáng chát ván: “Cháa có gì sao đã bát (chúng tôi) buông súng?” Sau mát hái nói qua nói lái, không biát ông Hánh nói gì đó, máy sĩ quan này bá ra xe bác sát phóng đi. Ông Hánh vào trong Dinh nói vái ông VQC muán có mát xe dáp đá đán Bá Táng tham máu. Ông VQC kiám cá tá chái là tài xá đã bá đi mát.

Tái khi bá nhát chung trong phòng, ông Hánh nói vái ông VQC: “Tôi cảm án anh lám. Sá viác mà anh không giúp tôi (cái xe) đá trá vá Bá Táng Tham Máu đã cáu sáng tôi.” Ý ông ta nói là náu lúc đó ông trá vá Bá Táng tham máu thì có thá đã bá (quân ta) giát chát. Ván theo lái ká cáa ông VQC mãi tái 12 giá 30 tráa mái có hai xe tăng, mát xe nái cán “ăng ten” có treo cá Mát trán giái phóng mián Nam xanh đá, lao qua cáng chính vào trong Dinh.

Sau khi há cá VNCH trên nóc Dinh Địch Lữ và treo cá Giái phóng mián Nam xáng (chính là lá cá trên xe tăng), binh lính Viát cáng trên hai xe tăng đáu trác sán Dinh đáng loát ná súng chá thiên đá máng chián tháng.

Tôi hái: “Lúc áy các ông á đáu?”

Ông VQC: “á trong Dinh”.

“Nghĩa là ván cháa bá hánh?”

Ông đáp: “Anh em chúng tôi ván cháa bánhát, lúc há mái vào thì há cháa có hành đáng gì hung háng cá.”

Và ông cho biát thêm: “Khi đó rát đông dân chúng tá táp ngoài hàng rào sát cáa Dinh Địch Lữ, có lá vì hiáu ká, tháy hai bên không có bán nhau há bán tràn vào trong sán rái cá trong Dinh đá coi cho biát.

Ká tá lúc hai cái xe tăng vào trong Dinh cho đán khoáng 1 giá sau, trong Dinh coi nhá ai muán đi ra ngoài hay á lái cũng đác, cháa có sá kiám chá nào. Các viên chá trong Nái các mái đáu á lái trong Dinh. Hai ông Đáng Văn Minh và Vũ Văn Máu á trên láu. Lúc đó vào khoáng 2 giá chiáu, mát lính VC đáng á ngay gán cáu thang đi lên láu dùng tay đáa lên miáng làm loa và nói lán: “Ai có phán sá trong Dinh thì vào làm viác vái chúng tôi trong phòng háp này (chá vào

phòng l n mà tr c đây v n dùng làm phòng h p n i các), phòng này n m t ng d i, phía bên cánh trái dinh Đ c L p. Còn không thì ra v .”

Lúc y dân chúng l c t c ra v h t. Vào kho ng 3 gi chi u chúng tôi b h đ a xu ng nh t trong m t phòng d i t ng h m là ch làm vi c dành cho T ng th ng khi có bi n c đ o chánh x y ra, (phòng này l i n bên c nh có phòng đ t máy móc truy n tin). Bu i t i h chuy n chúng tôi lên phòng h p n i các tr c đây, là ngay t ng trên c a căn phòng d i h m, t c là căn phòng mà h đã ch đ nh cho chúng tôi vào trong đó không đ c đi ra ngoài, bên ngoài c a thì có m t binh sĩ VC mang súng AK đ ng gác.. Có t t c 23 ng i b nh t hai ngày t i phòng đó..

Trong s này tôi nh n th y có các ông Bùi T ng Huân, Bùi Th Dung, ch t ch Giám sát vi n Bùi Hòe Th c, hai đ i tá gi ch c v Giám sát viên, c u chu n t ng Nguy n H u H nh, m t s anh em sĩ quan c p úy và binh sĩ, có c anh lính lái xe cho tôi. Nhìn ra ngoài phòng (qua c a kính) tôi th y ông Nguy n Văn H o đi qua l i thông th và chuy n trò v i binh lính Vi t c ng. (L i ghi thêm c a ng i vi t: ông Nguy n Văn H o khi đó không gi m t ch c v nào trong N i các Vũ Văn M u. Ông t đ ng vào trong Dinh Đ c L p v i nh ng ý đ riêng).

Chúng tôi b gi t chi u ngày 30 m i t i sáng ngày 2 tháng 5 thì tôi đ c tha v . Tôi không hi u sao h ch g i mình tôi. Tr c khi th , m t ng i x ng là Đ i tá phó chính u quân đoàn (chi m Dinh Đ c L p) trao tôi m t t gi y nh b ng bàn tay đánh máy, do ông ta ký tên ch ng nh n cho tôi v nhà ch l nh sau. Và ông ta cũng thông báo v i tôi là “ngày mai s cho các anh v h t”. Tr c khi v tôi lên l u chào t ng D ng Văn Minh.

Tôi nh m i câu ông nói v i tôi khi chia tay m t cách r t chân tình và c m đ ng: “Anh C. à! Tôi nghĩ vi c tôi làm không có gì ân h n c . Vì vi c làm c a tôi đã c u r t nhi u ng i giúp cho Saigon không b đ máu.” K t i đây ông VQC nh l i bu i t i 29 tháng t , lúc 11 gi đêm, ông cùng Trung tá Võ Ng c Lân (ch huy tr ng Liên đoàn phòng v ph T ng th ng) th y ông D ng Văn Minh đang đi qua l i tr c c a Dinh, ông h i ông D ng Văn Minh c t ý đ cho ông Trung Tá Võ Ng c Lân cùng nghe th y l nh: “Th a Trung T ng n u ngay đêm nay các đ n v c a quân đ i i bên ngoài không còn chi n đ u, đ b tr ng r i Vi t C ng vào t i đây, b n h t n công th ng vô Dinh, mình có chi n đ u đ n cùng đ gi không?” Ông Minh sau m t lúc có v khó tr l i r i ch nói v n t t: “Thôi anh à!”

Sau khi đ c cái l nh đó c a ông D ng Văn Minh, ông VQC nói cho Trung Tá Võ Ng c Lân thi hành t trong Dinh r i dùng xe đi ra ngoài c ng Dinh Đ c L p, qua phía b Ngo i giao, n i có m t ti u đoàn Nh y Dù tr n đ ng. Ông g p Thi u tá ch huy ti u đoàn Dù nói l i l nh c a t ng

Dinh Địch Lặc 30 Tháng 4 Năm 1975

Tác Giả: Thanh Tháng Hoàng

Thứ Sáu, 18 Tháng 12 Năm 2009 10:27

tháng Dáng Văn Minh. Ông Thiáu tá Dù đòi ông VQC viát giáy làm báng. Ông VQC đã viát máy chá trên tá giáy nhá rái ký tên. Sau đó ông trá vào Dinh và khoáng 12 giá đêm thì ông cùng ông Dáng Văn Minh và mát sá ngái trong Nái các mái ra vá Dinh Hoa Lan, ngá lái đó tái sáng hôm sau (30.4) thì tát cá đán Dinh Đác Láp. Ông VQC nói là cá ngày 30 tháng Tá, bán ông bá bá đái cá ngày, và khát thì uáng náuác máy. Buái tái ông đác mát ngái lính dái quyán kiám cho ít cám cháy chia nhau ăn và rái tát cá 23 ngái đáu phái ngá ngái trong phòng. Tái đó ông tháy bá đái kéo vào trong Dinh rát đáng. Há táp náp náu náng ăn uáng tám ráa giát dá.

Tôi hái: “Có sá cháng đái nào trong Dinh không?” Đáp: “Vì bá nhát trong phòng nên tôi không biát nháng viác xáy ra bên ngoài. Sau này tôi có nghe nói mát trung úy trong đái cán về bá bán chát, không hiáu rõ nguyên do.”

Tôi muán biát vá viác các ông Dáng Văn Minh, Nguyán Háu Hánh đác “há” cho vá khi nào, ông VQC cho biát buái sáng ông vá thì buái chiáu đác tin các ông Dáng Văn Minh, Nguyán Háu Hánh và nháng ngái khác cũng đác vá ngay buái chiáu hôm đó.

Câu chuyán “Dinh Đác Láp” tái đây coi nhá chám đát. Trác khi chia tay ra vá, ông VQC nhá chát nhá ra nói: “Còn mát chuyán này náa, ngày 6 tháng Tá (1975) anh Võ Văn Cám, (đái tá chánh văn phòng phá Táng tháng, ngái trác táp nhán lánh Táng tháng rái truyán lái cho các viên chác háu trách trong Dinh) nói vái tôi: “Ká tá hôm nay và trong 3 ngày sáp tái, náu có bián cá gì xáy ra, anh ráng đáu đáng lác láng phòng vá Dinh cá thá cho báng đác tá cáng Dinh vào tái trong Dinh đá náa giá. Sau đó tôi có ngái lo.” Tôi thác mác: “Tái sao có chuyán đó? Anh Cám nói có thá có đáo chánh và sá có lác láng nháy dù và thiát giáp táp cáu.”

(Không tháy có đáo chánh xáy ra nhá chúng ta biát nháng sáng ngày 8 tháng Tá viên phi công Nguyán Thành Trung lái F5 thá bom Dinh Đác Láp).

Trên đây là cuác pháng ván cáu đái tá VQC, nguyên chánh võ phòng phá Táng tháng thái Táng tháng Nguyán Văn Thiáu. Ngái viát nghe sao ghi lái váy, không há thêm bát hay bình luán. Mong ráng bài viát này sá giúp ích phán nào cho các nhà viát sá và nghián cáu sá vá mát ngày tháng đán tái biát mác a Viát Nam Cáng Hòa.